
KRYSZTAŁOWATY (1) *ai*

D sg m kryształowat(e)mu.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „kryształ” ‘minerał, przezroczysta odmiana kwarcu’; podobny do kryształu, taki jak kryształ: okazał mi miasto święte Ieruzalem stępujące z nieba od Boga/ mające iasność Bożą. a światłość jego podobną kamieniowi najszlachetniejszemu iako iaspisowi/ iako kryształ [sicut cristallum] (marg) kryształowatemu [κρυσταλλύζοντι]. G. (–) WujNT Apoc 21/11.

Cf **KRYSZTAŁNY, KRYSZTAŁOWY, KRYSZTAŁUJĄCY**

IM